

Llibre il·lustrat
Àngel Burgas & Ignasi Blanch

L'art és una porta oberta

L'aposta, arriscada, feta per La Galera amb aquest llibre il·lustrat en forma de catàleg de pintura ens va fer brillar els ulls en rebre'l. Una aproximació a l'art? Un intent de fer arribar als joves l'art contemporani? Som conscients que cal jutjar un llibre pel que és, no pel que ens agradaria que fos. No. Aquest catàleg d'artistes insòlits no aprofundeix en el tema de l'art, sinó que ve a ser una correcta i enginyosa col·lecció de frases curtes i il·lustracions literals sobre personatges de ficció que pinten.

Només de tant en tant els autors permeten que les qüestions fonamentals sobre el concepte d'art (preguntes que convé que tothom es faci per mirar de copsar-ne el sentit) apareguin en els brillants artefactes literaris i visuals que han teixit. El pintor cec que crea escola (els seus seguidors s'embenen els ulls per imitar-lo); el pintor d'ombres que prova de pintar l'absència en lloc

de la presència dels objectes... Aquesta mena de reflexions encaren el lector amb el misteri de la creació i obren portes. La resta, enginyosa com ja hem dit, són exercicis d'estil, no mancats d'ironia, sobre el fet de crear. El pintor de fum que mor d'un càncer de pulmó o el pintor cuiner que serveix les seves obres al restaurant (com en Ferran Adrià a la Documenta de Kassel...).

Óscar T. Pérez il·lustra a tota pàgina composicions elegants amb el personatge principal centrat; dibuixos fets amb ordinador que tenen, però, un regust de classicisme (les textures, l'equilibri de les formes, la simetria i el

domini d'una gamma cromàtica en cada un), potser accentuat pel fet que apareguin tants cavallets de pintor i que els personatges vesteixin com a la dècada dels 50.

Més que un divertiment

Ens diverteix el fet que representi "el pintor a la moda" copiant Picaso (que tenia fama de copiar tot-hom!) i ens molesta que, per exemple, la "pintora de flors del món" sigui menystinguda perquè no pinta les flors sinó que les enganxa directament (les discussions sobre el valor purament artesanal de la pintura estan ja una mica obsoletes). Els personatges de Pérez són sòlids i volumètrics, i sorprenen els seus espais amb el terra sense perspectiva. Un llibre, doncs, d'aire una mica antic en conjunt (potser es tracta d'una ironia més del tàndem escriptor/il·lustrador: parlar de contemporaneïtat fent servir imatges de regust una mica ranci) que seria bo que el lector l'interpretés com alguna cosa més que un pur *divertimento*.*

Artistes insòlits

Text: Daniel Monedero
Il·lustracions: Óscar T. Pérez
Traducció: Josep Subirats
La Galera
Barcelona, 2009
Preu: 15 euros
Pàgines: 32

Els més venuts a les llibreries

↑ situació respecte a la setmana passada 1 setmanes seguides en llista

FICCIÓ		
1	Se sabrà tot Xavier Bosch PROA	02 ↑
2	Els convidats Emili Teixidor COLUMNA	02 ↑
3	Maletes perdudes Jordi Puntí EMPÚRIES	01 ↑
4	Bulevard dels francesos Ferran Torrent COLUMNA	03 ↓
5	Perdona però vull casar-me amb tu Federico Moccia COLUMNA	05 ↓
6	Sang vessada Asa Larsson COLUMNA	01 ↑
7	La humiliació Philip Roth LA MAGRANA	03 ↑
8	Venjança a Sevilla Neus Asensi PLANETA	01 ↑
9	Aurora boreal Asa Larsson COLUMNA	07 ↓
10	Cançoner de Ripoll Anònim ADESIARA	01 ↑

NO-FICCIÓ		
1	Plats trencats: banquers, polítics i ciutadans Francesc Sanuy LA MAGRANA	03 =
2	Què pensa Josep M. Ballarín Mònica Fulquet DÈRIA	03 ↑
3	El factor humà John Carlin LA CAMPANA	05 ↓
4	Fantasmes de Barcelona Sylvia Lagarda-Mata ANGLE	02 ↑
5	Monzó: com triomfar a la vida Julia Guillamon GALÀXIA GUTENBERG	01 ↑
6	Paraula de Pep Santi Padró ARA LLIBRES	02 ↓
7	Elogi de l'educació lenta Joan Domènech GRAÓ	01 ↑
8	Herois quotidians Pilar Jericó ARA LLIBRES	02 ↓
9	Barça. El millor any de la nostra vida Miguel Ruiz i Jordi Finestres ANGLE	02 =
10	L'ofici de viure bé Gaspar Hernández COLUMNA	01 ↑

Amb la col·laboració de les llibreries: Abacus, Bertrand, Casa del Llibre, Catalònia, Documenta, La Central, Laie, Ona, Proa Espais (Barcelona), Llibreria 22 (Girona), La Gralla (Granollers), Caselles (Lleida), Robafaves (Mataró), La Rambla (Tarragona), La Tralla (Vic) i L'Odíssea (Vilafranca del Penedès)

LLUÍS LLORT

Coctelera literària

si juguem a barrejar noms dins la coctelera? Per exemple, Dámaso Fernando Alonso, un poeta de ploma ràpida que si no arriba al número 1 de la llista dels més venuts recita *Hijos de la ira* i dóna la culpa als mecànics. Paul Auster, que deixa la nòrdica Siri per la xinesa Tat i, en un atac de coherència, Auster i Tat se'n van a viure a un modest apartament del Bronx. Isabel-Clarasimov, que escriu sobre robots fidels a les tres lleis: "1) No faràs mal a cap dona. 2) No obeeràs cap blaveró. 3) Si una dona t'ordena atacar un blaveró ho faràs, perquè no entra en conflicte amb el punt 1 ni amb el 2 i, a més, és en legítima defensa". Donaré de Palzac, que narra les desgràcies dels sodomites francesos, això sí, amb molt de retrat psicològic. Caterina Albert Pla Nualart, autor/a de *Víctor Català a la terrasseta*, amb *solitud*. Rosalía de Enrique Castro Quini, especialista a marcar gols *el domingo de Ramos*. Marie de la Po Chanel, que genera novel·les romàntiques allargassades i perfumades en francès amallorquinat. Umberto Erto ercto eeerto..., que escriu als Alps italians. Gustavo Adolfo Beckett, autor de la versió en què el fantasma de Maese Pérez no toca l'orgue perquè està sumit en un silenci estàtic, *tot esperant Godot*. Pedro Vicente Calderón de la Barça, que narra la història d'un equip de futbol blaugrana acostumat a esmorzar-se en el feu matalasser. Muriel Barbery de Sevilla, que mou intrigues amoroses amb *l'elegància de l'erició*.*